

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
37
IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE SAMOERAI

DE SAMOERAI

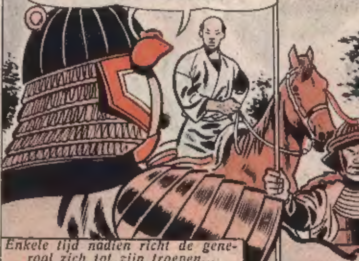
DOOR RAYMOND REDING

OP het einde van de XIVe eeuw, tijdens de regering van de jonge keizer Hofimi, landden de Mongolen in Japan en brachten dit land aan de rand van de ondergang. De Mongolen hadden reeds de helft van het land onder de voet gelopen als de Samoerai al hun krachten samenbundelden en er in slaagden de vijand in zee te drijven...

In een dreef van het park, die evenwijdig loopt met de weg waarop onze vrienden rijden...
De keizer heeft gelukkig zijn goedkeuring gehecht aan de lijst die ik hem voorlei. Er staan enkele miljonairs bij. Ik ben weldra de rijkste man van Japan !

Ze zullen allemaal onthoofd worden en daar ik van de keizer de opdracht kreeg hun bezittingen in beslag te nemen, zal er daarvan een goed deel in mijn zak terecht komen !

Bravo ! Knap werk, heer generaal !

Heb je dat gehoord ? Die bandiet beschuldigt eerlijke lui om zijn eigen zakken te vullen !
Wij moeten de keizer verwittigen en die misdaad verhinderen !

In galop rijden de twee eerlijke Samoerai naar het keizerlijk paleis.

Wij willen de keizer spreken, onmiddellijk !
Niemand mag hier binnen zonder de toelating van de minister. Vraag een audiëntie aan !

Je ziet, er is niets aan te doen!
Neen, dat is al te erg ! Wij moeten de keizer op de hoogte brengen van hetgeen er gebeurt.

Hier hangt het dekreet met de veroordeling van het eerste slachtoffer : kamerheer Himo Karito, een edel en eerlijk man.
Hoe kunnen wij hem redden ?

Ik heb een plan ! Wij moeten onmiddellijk al onze oude vrienden Samoerai verwittigen. Zij zullen ons beslist helpen !

Ingevolge het dekreet wordt de woning van Himo Karito leeggemaakt door getrouwen van Soekami...

Ik protesteer !... Ik ben onschuldig !
Je bent een verrader ! Neem hem gevangen en laad al zijn bezittingen op de kar !

De twee dappere Samoerai volgen het schouwspel aandachtig...

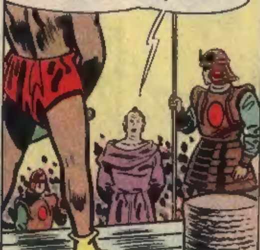

Enkele uren later rijdt de kar, geladen met de gestolen kostbaarheden, door een woud niet ver van het landgoed van Soekami...
Van schoonmaak weet de baas iets af !...

Eensklaps...
!

Werp die schurken in de gracht en sleep al wat op de kar ligt naar ons geheim kamp !

In het kamp van de Samoerai, waar de kleinzoon van Himo Karito een onderkomen vond...
Morgen zullen ze grootvader onthoofden...
Maak je geen zorgen, wij zullen je grootvader redden !

De volgende morgen op de plaats waar het vonnis zal voltrokken worden...

Ik zweer bij mijn voorvaderen dat ik steeds trouw ben geweest aan de keizer en aan mijn land !

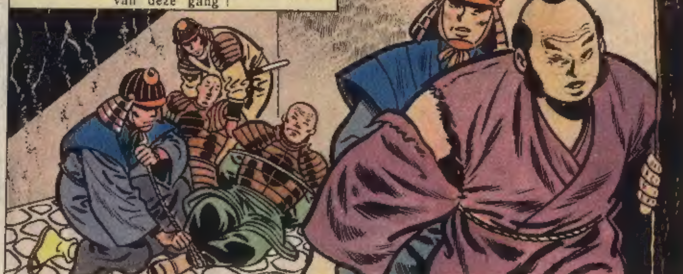

Wat betekent dat ?... Duw niet, ga uit de weg !...

Vlug, spring achter mij op het paard !

Maak plaats ! Ruim baan !

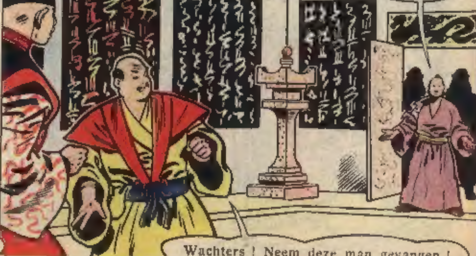

Schiet !...
Schiet hen neer !
Dat is een stout staaltje !

En die avond vlak bij een zijingang van het paleis...
Slechts twee schildwachten. Die zullen wij spoedig klein krijgen !

Volg me ! Ik heb gelukkig nog de sleutels van deze gang !

En intussen...
Zoon van de hemel, is u tevreden over de goederen die in beslag werden genomen?
Je hebt je opdracht goed vervuld !

Maar is het waar dat Himo Karito deze morgen door zijn handlangers uit de handen van de beul werd gehaald?
Ja, en dit bewijst dat die verrader een zeer machtige organisatie heeft !

Ik ben geen verrader, en daarom durf ik ook terugkomen om mij voor de keizer te verantwoorden.
Wachters ! Neem deze man gevangen !

Volgende week : ALAIN GERBAULT.

Einde

ONDER ONS VERMA

SUPERIORITEIT

« DE enige superioriteit die ik erken is de goedheid » zo sprak Ludwig van Beethoven.

Wanneer een genie als Beethoven zo'n verklaring aflegt, mogen wij daar wel een buitengewone waarde aan hechten, want Beethoven kon bogen op een groot muzikaal genie, en op zijn genialiteit fier gaan, maar hij was bescheiden en wist de dingen naar waarde te schatten. Geleerdheid, schoonheid en kracht boezemden hem minder respekt in dan de goedheid.

Goede mensen gaan niet fier op hun goedzijn, maar slimme, schone of sterke mensen laten zich maar al te gemakkelijk verleiden tot verwaandheid.

Allen zouden wij deze deugd, die Beethoven als de grootste van alle deugden aanzag, de goedheid, moeten bezitten of verwerven.

Goedheid verwerft men door iedere dag zijn leven in dienst te stellen van zijn evennaaste.

Het volstaat niet een fysisch flinke jongen te zijn, men moet ook een goede jongen zijn. Dat is nog veel belangrijker !

Kuifje

L. Van BEETHOVEN

GOED NIEUWS

WIJ vernemen uit goede bron dat het tweede boekdeel van de Aardrijkskunde van België binnen een paar weken van de pers komt (Prijs : 25 F.) en dat al de chromo's (80) terzelfdertijd zullen verschijnen !

Zoals je weet heb je slechts 50 KUIFJE's punten nodig per reeks van 10 chromo's van onze verzameling DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE.

DE AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA is nog in voorbereiding evenals het tweede boekdeel van de reeks ZIEN EN WETEN « MARINE », met al de chromo's die dat boek zal bevatten.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

GRETA MERTENS, *Boomsesteenweg, 255-21, Antwerpen*, zou graag korresponderen met een lezeres van 13 à 15 jaar. Zij zelf is er bijna 14 ! Ze houdt van sport, muziek, tekenen en film.

LINDSAY DE TROCH, *Boomsesteenweg, 255, Antwerpen*, is 14 jaar oud en zoekt een korrespondente van dezelfde leeftijd. Ze houdt van reizen en film, sport en zang.

JEAN VANDERSNICKT, *Dorp, 87, Berlare (bij Dendermonde)*, zou graag willen korresponderen met een Kuifjeslezer van 13 à 14 jaar, liefst in het Frans. Jean verzamelt postzegels, houdt van zwemmen en schaatsen én ook van roeien en rolschaatsen.

MICHEL PELLETIER, *avenue Holfe, 278, Ste Foye, prov. Québec, Canada*, zou willen korresponderen in het Frans met een jongen van 14 à 15 jaar uit Afrika (Belgisch Kongo of Zuid Afrika).

Binnen enkele weken zendt de

VLAAMSE TELEVISIE

een nieuw T.V.-album uit

DE TARTAARSE HELM

van

Willy VANDERSTEEN

met Suske, Wiske en Lambik.

★

Vergeet dit nieuw T.V.-feuilleton voor de jeugd niet te volgen iedere dag bij de aanvang van het avondprogramma

★

Wie een T.V.-toestel bezit nodige ook zijn vrienden eens uit om te komen kijken.

★

's Zondags 's namiddags worden alle strips van de week heruitgezonden !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE EERSTE

Oom : En hoe gaat het in de klas, beste neefjes ?
Jan : Ik ben altijd de eerste in geschiedenis !
Oom : Dat is flink! En jij, Wim?
Wim : Ik ben altijd de eerste aan de deur !

NATTE ZEE

Flupke komt voor het eerst aan zee. Hij is twee jaar en toont reeds heel wat belangstelling voor de wijde plas. Opeens begint het te regenen en Flupke roept vreselijk geschrokken uit :
— O, nu zal de zee helemaal nat worden !
(Nicole Brems, Loksbergen.)

HOE JAMMER !

Moeder tot Marleentje (die in het 1e studiejaar zit): Hoeveel is 2 + 1 ?
Marleentje : Drie, mama.
Moeder : Omdat ge het zo goed weet, krijgt ge drie koekjes.
Marleentje : Had ik dat geweten, had ik tien gezegd !

HET MISVERSTAND

Officier : Hoe lang zijt gij al sergeant ?
Sergeant : 1 m 85 cm.

MAAK DEZE TEKENING AF

WIE 1 met 2, en 2 met 3, enz., verbindt krijgt een mooie tekening. Probeer het eens.

TWEE EN TWEE

HIER zie je zestien genummerde tekeningen die twee en twee bij elkaar horen en samen een « geheel » vormen. Voorbeeld : Tek. 5-de voetbal gaat samen met 15-net.

Oplossing op blz. 30

BEN JIJ REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB !

DE TEST VAN DE WEEK :

KOOP GEEN KATTEN IN ZAKKEN

WANNEER men over heel veel geld beschikt is het makkelijk aankopen te doen. Zo men echter slechts een bepaalde som heeft, moet men goed uitkijken alvorens tot de aankoop van het gewenste te besluiten. Schuchtere mensen die zich vlug laten beïnvloeden, zijn gewoonlijk slechte kopers. Een handig man kan hen inderdaad katten in zakken aansmeren...

Weet jij hoe je aankopen moet doen ?

1. **Bekeur je de waren zorgvuldig ? Weet je iets af over de kwaliteit, het gewicht en de prijs alvorens te kopen ? . . . .** ....
2. **Informeer je hoe je het voorwerp moet gebruiken en hoelang het kan meegaan ? . . . . . .** ....
3. **Kijk je toe, of er geen enkele fout is aan het gekochte alvorens je het laat inpakken ? . . . .** ....
4. **Koop je liefst het merk dat je kent en waarover je tevreden bent, en niet een produkt dat je onbekend is alhoewel men je zegt dat het buitengewoon goed is ? . . . .** ....
5. **Vertrouw je de z.g. « gunstkoopjes » niet erg ? . .** ....
6. **Wanneer je er van overtuigd bent dat je slechts zoveel kilo en zoveel meter van iets nodig hebt, weiger je dan een grotere hoeveelheid te kopen .** ....
7. **Vergelijk je de prijs van eenzelfde artikel in verschillende winkels alvorens te kopen ? . . . . .** ....
8. **Al dringt de vriendelijke verkoper nog zo sterk aan, kan je zeggen : Neen, dank je. Ik verkies te wachten tot je het produkt dat ik wens, bezit . .** ....
9. **Wanneer je geen idee hebt van de prijs, informeer je dan alvorens te kopen ? . . . .** ....
10. **Verkies je een duurder artikel, maar waarvan je zeker bent dat het uitstekend is, als « drie voor één » ? . . . .** ....
11. **Koop je geen schoenen die te klein zijn en die je pijn doen, alhoewel ze erg naar je zin zijn ? . . .** ....
12. **Denk je er aan dat men steeds waar voor zijn geld heeft en goedkoop niet altijd de beste koop is ? .** ....

Totaal . . ..

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

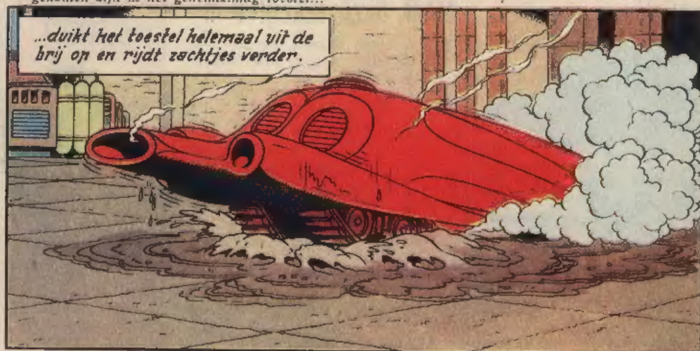
DOOR WILLY VANDERSTEEN

De GROENE SPLINTER

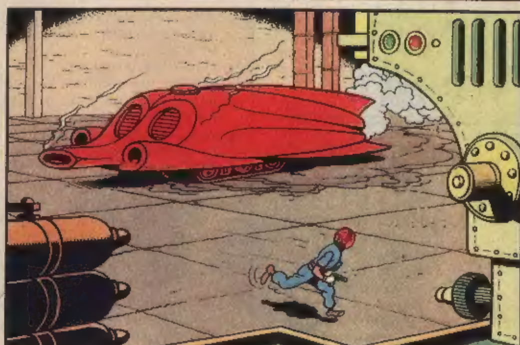
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske brachten Lambik in een aanpalend vertrek. In de grote hall is de gemaskerde klaar om het hoofd te bieden aan de mannen, die aangekomen zijn in het geheimzinnig toestel...

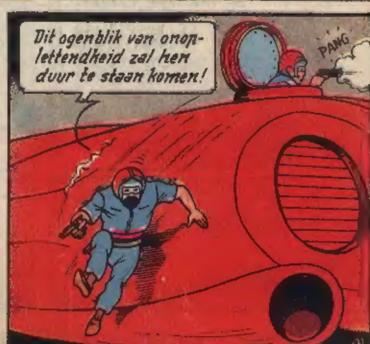

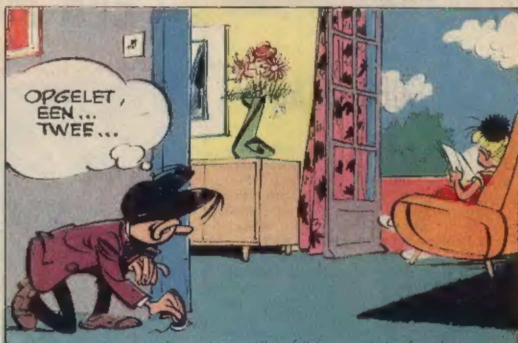

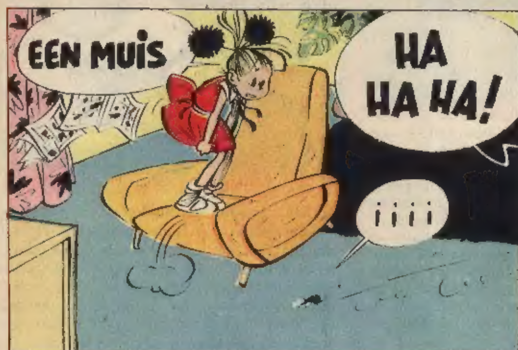
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

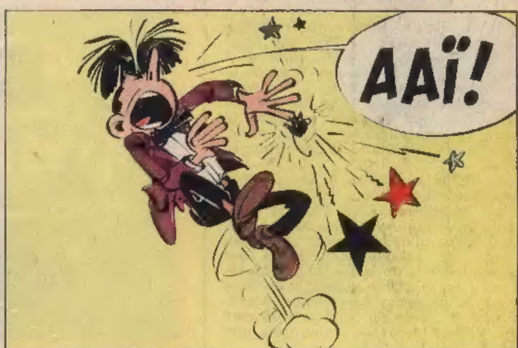

HALLO, HALLO...
HIER LUC VARENNE!...

1956 IS EEN GOED JAAR!

VOOR de atletiek is 1956 een zeer goed jaar. Inderdaad, er werden een hele reeks rekords gebroken. Met het oog op de Olympische Spelen van Melbourne hebben alle atleten zich speciaal geoefend, want slechts de besten zullen aan de Olympiade kunnen deelnemen.

Alhoewel de rekords dus één na één vallen, is er toch een grens aan het menselijk vermogen en blijft het vermoeden gewettigd dat verschillende rekords dicht de grens van het menselijk vermogen naderen.

Het rekord over de 100 meter stond sedert 1936 op naam van de prachtige atleet Jesse Owens. Hij hield ook het rekord over de 4 x 100 m, evenals dit in het verspringen. In het polsstokspringen werd zijn rekord gebroken in 1942 door Cornelius Warmerdam. Pas nu slaagden de twee Amerikaanse atleten, negers net als Jesse Owens, er in het rekord van hun grote voorganger

GORDON PIRIE

over de 100 m vlak te breken met 1/10 van een sekonde. Inderdaad, in 1936 liep Jesse Owens de 100 m in 10" 2/10, thans doet men het in 10" 1/10. De nieuwe rekordhouders zijn Ira Muchison en Willy J. Williams. Hun gemiddelde snelheid is 33 km 962 per uur. Om jullie een duidelijk overzicht te geven van de verschillende rekords, publiceren wij in de Postiljon op bladzijde 30 een lijstje.

Over de 400 m heeft men in 44 jaar drie sekonden tijd ingewonnen. In 1912 realiseerde de Amerikaan Reid Path 48"2, in 1956 deed zijn landgenoot Jones het in 45"2. Over de 1.000 m zijn de verschillen groter. In 43 jaar tijd gelukte men er in het 13 sekonden beter te doen. De Duitser Meckler liep in 1913 de 1.000 m in 2'32"3, de Noor Boysen en de Hongaar Rorsavolgyi brachten het op 2'19". Over de 5.000 m won men in 44 jaar 59"6 en de grens is nog lang niet bereikt.

Het rekord van de 5.000 m werd gevestigd door Gordon Pirie (G.-B.) op 19 juni van dit jaar in 13'36"8. Een tijdlang meende men dat het rekord over de 10.000 m niet meer kon verbeterd worden. De Hongaar Sandor Iharos had nooit de 10.000 m gelopen, maar op 15 juli jl. liep hij de 10.000 m om de massa toeschouwers in het sportstadion van Budapest te amuseren. « Ik zou graag weten of ik die afstand kan uithouden », zei hij en... hij brak het rekord van Zatopek met eventjes 12 sekonden. Meteen stak hij ook het rekord over de 6 mijl (9.656 m) in 27'43"8 op zak. Volgens de laatste berichten zou Iharos te Melbourne de 10.000 m betwisten.

Voor het hoogspringen mag men de stok nu 14 cm hoger leggen dan voor 44 jaar. De rekordhouder is de Amerikaan Ch. Dumas met 2 m 149. Men werpt het gewicht nu 3 m 15 verder dan in 1909. De rekordhouder is P. O'Brien met 18 m 69. Cliff Blair wierp de hamer 65 m 95 ver. Drie dagen later gelukte de Rus Krivosnov er in hem nog 43 cm verder te werpen.

EEN MOOIE FILM Emiel

EMIEL, de primus, wenst vurig lid te worden van een club, gevormd door de woeligste elementen van de klas. Om toegelaten te worden, moet je bewijzen dat je dapper bent. Als Emiel zijn kandidatuur stelt, draagt men hem op een zeehond uit het aquarium van een viswinkel te halen en in zee te zetten... Wat een karwei! Emiel slaagt in zijn opdracht. Jeschke, de politieman, vertelt op zekere dag dat de politie op de hoogte is van de bedrijvigheid van de bende. Emiel, die dat hoort, is niet erg gerust in de zaak...

GELUKKIG staat de vakantie voor de deur en Emiel mag enkele weken doorbrengen bij z'n tante in Berlijn. Van z'n Mutti krijgt hij 140 mark mee die hij moet overhandigen aan grootje en vooraleer hij in de trein stapt, zegt ze nog : « Wees voorzichtig. Pas goed op je geld, want het kostte me zoveel moeite het te sparen! ». Maar in de trein zit er een man met verdacht uiterlijk die zijn bolhoed stijf op het hoofd houdt. Hij heet Grundeis en geeft Emiel een paar bonbons. Nauwelijks heeft de jongen ze opgesmuld of hij valt in een diepe slaap. Je raadt het, de bonbons bevatten een slaapmiddel. Als hij in Berlijn wakker wordt, is de man verdwenen en... zijn geld ook! Hij had de briefjes nochtans zorgvuldig in de binnenzak van z'n vest met een veiligheidsspeld vastgemaakt. Intussen maakt Pony, het Berlijns nichtje van Emiel, een extra-lekkere schotel klaar.

ALS Pony in het station komt — te laat natuurlijk — is Emiel verdwenen. Hij zette de dief na en, ondanks alle moeilijkheden, verliest hij de man-met-de-bolhoed niet uit het oog. Deze laatste zet zich op een terras en Emiel vat post achter een kiosk. Er wandelen een paar knapen voorbij die de draak steken met het boerke van de buiten, maar het spreekt vanzelf dat onze vriend zich niet voor de aap laat houden. Als de Gustaaf met de Kuif, die leider is van een groep schooljongens, verneemt dat Emiel een dief nazet, is hij onmiddellijk bereid hem te helpen. Je krijgt niet iedere dag de kans detective te spelen! Hier zie je dan Emiel omringd door zijn Berlijnse vrienden.

IN de Schumannstraat, waar Pony woont, is iedereen ongerust over het uitblijven van Emiel. Gustaaf stuurt een koerier, de Vlieger, naar de familie om te zeggen dat de jongen springlevend is en komt zodra de « Operatie Emiel » tot een goed einde werd gebracht. De Vlieger volbrengt zijn opdracht stipt en vindt ook nog de tijd de schotel maca-

EN DE DETECTIVES

EMIEL was een voorbeeld van een jongen. Hij was zulks niet uit lafheid, uit berekening of omdat hij geen heuse jongen was, maar wel omdat hij voorbeeldig « wilde » zijn. Ken je Emiel ? Hij is de hoofdfiguur van het beroemd boek « Emil und die Detektive » van Erich Kästner. Emiel is twaalf jaar en woont te Neustadt aan de oevers van de Baltische Zee. Hij gaat met vakantie en krijgt van z'n moeder 140 mark mee, die hij aan grootmoeder moet overhandigen. In de trein wordt het geld gestolen door de man-met-de-bolhoed en nu volgen een hele reeks boeiende en grappige avonturen. In de gouden periode van de Duitse film, werd er naar dit boek een film gedraaid, die een mijlpaal was in de geschiedenis van de cinema. Thans werd er opnieuw een film van gemaakt, in kleuren, en het is Peter Finkbeiner die de rol van Emiel speelt. Kurt Meisel is mijnheer Grundeis, de dief.

DE man-met-de-bolhoed vlucht hals over kop een bank binnen, maar als hij een biljet van 100 mark wil wisselen, zijn de jongens daar ook en verklaren kort en bondig dat het gestolen geld is. Grundeis grinnikt, de bankbediende aarzelt. « Kunnen jullie dat bewijzen ? », vraagt hij. Dan heeft Emiel een geniaal idee : zijn briefjes waren met een speld vastgestoken. Is er geen gaatje in dat 100 mark biljet ? Dat is inderdaad het geval. Grundeis begrijpt dat hij in de val zit en wil vluchten, maar het is te laat... Hij wordt buiten opgewacht door de schoolkinderen die er allen zeer vastberaden uitzien. De politie komt opdagen en Grundeis wordt naar het commissariaat geleid waar men vaststelt dat hij niet alleen het geld van Emiel stal, maar een zeer gevuld zondenregister heeft en door de politie werd gezocht. Er was zelfs een premie van 1.000 mark uitgeloofd voor diegene die de gevangenname van Grundeis zou mogelijk maken. Emiel krijgt de premie en hij en zijn vrienden worden zowat « nationale helden », hun foto komt in de kranten en ze worden flink gevierd. Dat sukses stijgt Emiel niet naar het hoofd en hij lacht hartelijk als zijn grootmoeder uit al die avonturen volgende les trekt : « Je moet geld altijd per postmandaat opsturen ».

INTUSSEN heeft Gustaaf met de Kuif zijn bevelen gegeven en achtervolgen de jongens de dief per taxi, die ze betalen met het geld van de clubkas. Een lid van de club is groom in het hotel waar Grundeis, de dief, een kamer huurde. Emiel trekt de uniform van de groom aan en dringt binnen in de kamer van Grundeis om het geld te zoeken. Hij vindt niets, wordt betrapt op het ogenblik dat hij de boekentas van Grundeis doorsnuffelt en moet zich verbergen onder het bed...

DIE nacht gaat Emiel naar het hoofdkwartier van de Berlijnse club in de ruines van een kerktoren, om te melden dat z'n eerste poging tevergeefs was. De volgende morgen laat hij enkele slaapbonbons in het water vallen waarmee de dief z'n tanden zou poetsen. Maar deze spoelt slechts z'n mond...

roni, die voor Emiel was klaar gemaakt, smakelijk naar binnen te werken. Pony, een flink uit de kluiten gewassen meisje dat babbelt als een ekster, zal ook meehelpen om de dief gevangen te nemen. Ze belooft dat ze haar mond zal houden en het geheim van de jongens niet zal verklappen. Ze houdt woord ook !

DE detectives in de dop besluiten dan de dief stap voor stap te volgen en hem niet meer los te laten. Zodra Grundeis buiten komt, hangen tientallen jongens en meisjes te voet, met autoped of op rolschaatsen achter hem aan. Eerst is hij verrast, dan ongerust en ten slotte maakt de paniek zich van hem meester. Het leger schoolbengels zwelt voortdurend aan...

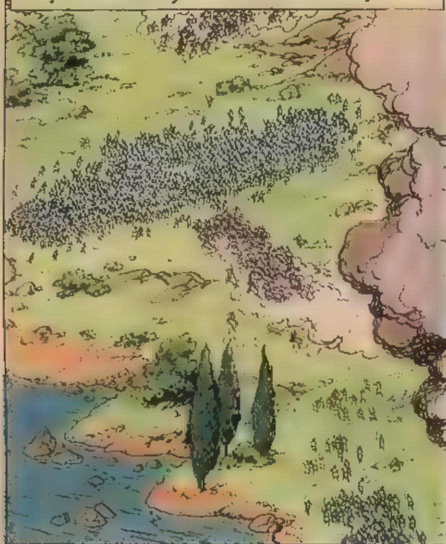
DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

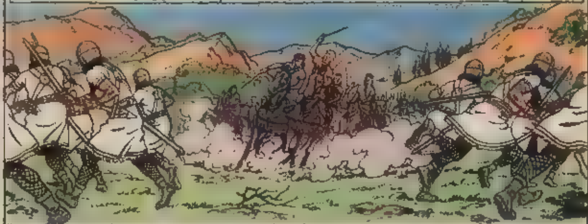

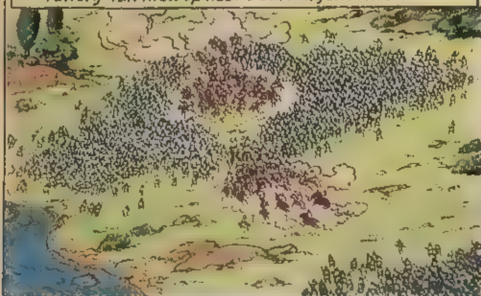
Daar verschijnt Alex. De strijd zal een andere wending nemen...

Hou je van een boeiend verhaal en een sympatieke held, lees dan het album « Alex, de Onversaagde » door J. Martin.

CHLOROPHYL EN MINIMUM

door Raymond Macherot

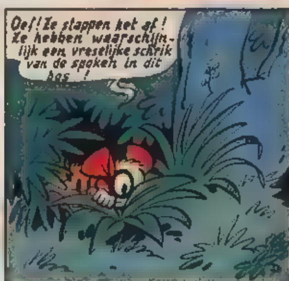
HET BETOVERD BOS

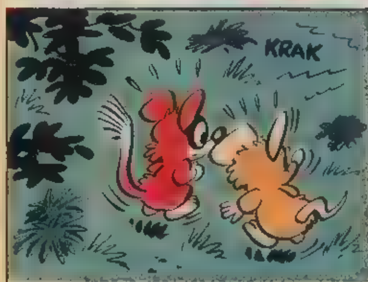

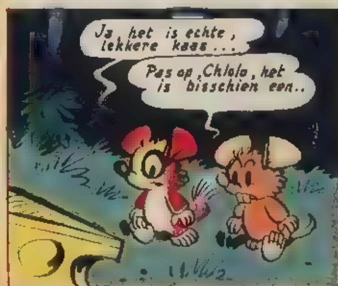

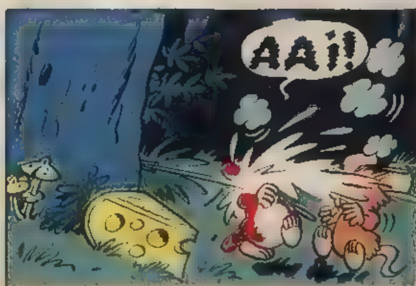

WETENSCHAP EN AVONTUUR

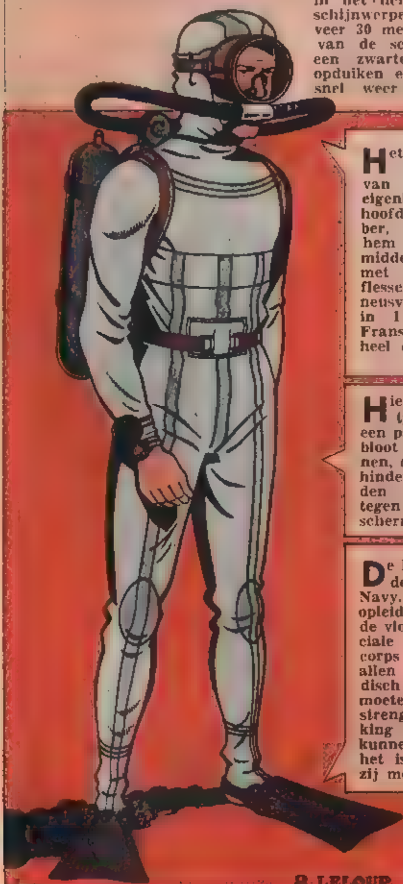
DE KIKVORSMANNEN

WEET JE WAT EEN FROGMAN IS ?

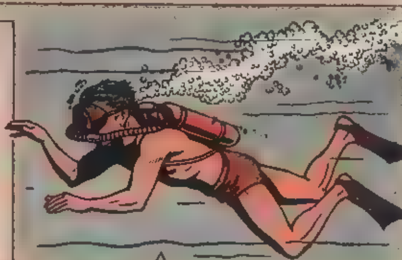

OP 19 april 1956, 8 uur s'avonds. De duisternis valt langzaam over de haven van Portsmouth, waar de Russische zware kruiser « Ordjonikidze » voor het anker ligt. Aan boord van de destroyer « Smotritsji » kijkt een matroos die de wacht heeft over de reling. Hij ziet plotseling in het licht van een schijnwerper, op ongeveer 30 meter afstand van de scheepsromp, een zwarte gedaante opduiken en die even snel weer verdwijnt.

Hij verwittigt onmiddelijk de kapitein van zijn schip en deze brengt de Russische admiraal Kopov op de hoogte. De admiraal telefoneert op zijn beurt met de Britse havenkommandant en deze verklaart, dat geen enkel Engels frogman de opdracht kreeg in de haven te duiken. Lionnel Crabb, de meest bekende van alle Engelse frogmen was echter wel degelijk daar. Niemand zag hem terugkeren.

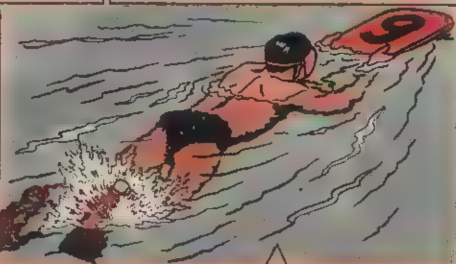
Het geval van Lionel Crabb maakte de nieuwsgierigheid van het publiek gaande. Wat is eigenlijk een kikvorsman ? Zijn hoofd steekt in een helm uit rubber, hij draagt een masker dat hem toelaat te zien en dat, bij middel van een darm, verbonden is met een of meerdere zuurstofflessen. Een neusknelper nijpt de neusvleugels toe. Dit apparaat werd in 1925 uitgevonden door de Fransman Le Prieur, en wordt over heel de wereld gebruikt.

Hier volgt dan het portret van de typische Britse frogman. Hij draagt een pak uit zwart rubber, dat de handen bloot laat. Hij draagt geen handschoenen, die zijn bewegingen zouden kunnen hinderen. Verschillende vetsoorten werden reeds gebruikt om zijn handen tegen het vaak ijskoude water te beschermen, totnogtoe zonder veel sukses.

In 1935 nam Kommandant de Corlieu het idee van Leonardo da Vinci weer op en zo ontstonden de vinnen uit rubber. De frogman trekt ze aan zijn voeten en kan aldus zonder veel moeite dubbel zo snel zwemmen als hij dit zou kunnen zonder vinnen.

De Britse frogmen maken deel uit van de Royal Navy. Zij kregen dezelfde opleidig als de zeelui van de vloot en pas dan de speciale opleiding van hun corps De frogmen zijn allen vrijwilligers. Het medisch onderzoek dat zij moeten ondergaan is zeer streng. Zij moeten de drukking van tien meter water kunnen uithouden, want het is op deze diepte dat zij meestal werken.

Men leert hen vooral het maximum profijt te halen uit hun vinnen. Met dit doel moeten zij heel vaak en lang zwemmen door alléén de voeten te bewegen ! Met de handen stoten zij een plank vooruit.

R. LELOUP

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

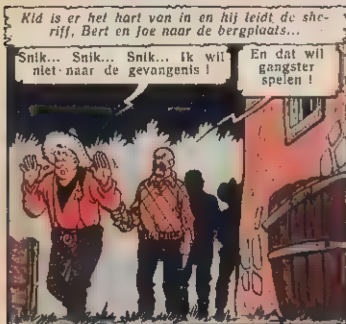
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Joe meent dat Kid Ordinn zijn erfenis heeft gestolen. De sheriff stelt een onderzoek in...

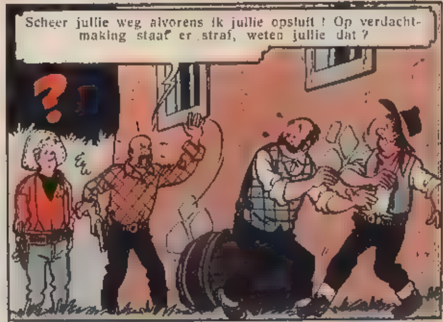

(Wordt voortgezet.)

Jij lacht je haast een bult met Dog Bull en Kid Ordinn, lees dus hun avonturen « De Kat zit in de Zak », « Chick Bill tegen de

EEN OLIFANT VERGE

ROALDI, « de god van de olifanten », zoals de cirkuslui hem hadden gedoopt, kwam de grote tent binnen op het ogenblik dat zijn helper, Selor, met een zware, metalen ketting naar de olifant Murdok sloeg. Het dier week achteruit onder de brutale schok, trompette luid, zwierde de slurf in de lucht, rukte de ketting uit de handen van de man en slingerde ze tegen de aluminium wand.

WAAROM sloeg je Murdok? vroeg Roaldi.

— Hij blies mij alweer in de nek terwijl ik zijn voetkluisters wat vaster aanschroefde.

— Indien het zo voortgaat, Selor, zal ik verplicht zijn je door te sturen, alhoewel ik dit niet graag doe, dat weet je. Ik heb het je reeds zo vaak gezegd dat Murdok speelziek is. Zijn humor valt misschien niet in je smaak, maar het is verkeerd hem te slaan. Daardoor zul je absoluut niets winnen, integendeel! Je ziet mij iedere dag optreden met de olifanten, ik ben zacht en heb veel geduld met hen. Meen je dat ik zulke prachtige resultaten zou bereiken, indien ik hen behandelde zoals jij het doet?

Selor zweeg en Roaldi vervolgde:

— Op een dag zou een slurf zich rond mijn borst kunnen winden, mij oplichten en wegslingeren met hetzelfde gemak waarmee Murdok de ketting tegen de muur smakte. Er zou van mij niet veel overblijven, geloof me!

Selor haalde de schouders op en liep zwijgend weg. Toen hij uit het oog verdwenen was, naderde Roaldi de grote olifant, klopte hem zacht op de schouder en week dan enkele stappen achteruit om hem beter te kunnen bewonderen.

Het was een groot en machtig dier dat drie meter negentig hoog was en beslist acht ton woog. Met zijn grote oren en zijn buitengewoon lange slagtanden was Murdok een enig exemplaar. Welke voetkluisters zouden in staat zijn hem ter plaatse te houden tegen zijn wil? Welke mens zou het aandurven iets in zijn weg te leggen?

— De dag dat Murdok zich niet meer zal beheersen, zo dacht Roaldi, en al zijn woede over het hoofd van Selor uitstort, zal er van die jongen niet veel meer overblijven!

Indien Roaldi op dit ogenblik de gedachten had kunnen lezen van de olifant, zou hij geweten hebben dat er in Murdok inderdaad iets omging en dat hij niet van plan was de mishandelingen van Selor verder te verdragen.

Iedereen weet dat de olifanten een goed geheugen hebben. Zij kennen de wet oog om oog, tand om tand.

★

Het dof tromgerommel stierf uit en in de duisternis flitsten plotseling enkele schijnwerpers aan. Het was zo stil in de grote tent dat men een speld kon horen vallen. De toeschouwers hielden de adem in. In de arena haalde Roaldi, « de god van de olifanten », zijn kunststuk uit. Hij was de enige dierentemmer die zoiets waagde en naast hem verbleekte de ster van de dierentemmer, die zijn hoofd in de muil van een leeuw durft steken, tot een nietig puntje. Naakt tot in de lenden liep Roaldi tot in het midden van de arena, lei de kleine dolk die hij steeds bij zich droeg voor zijn voeten en hief de armen boven het hoofd. Zonder dat enig bevel werd gegeven, naderden twee olifanten de ene achter de andere. De eerste olifant greep de man met de slurf, tilde hem op en een ogenblik later reeds was Roaldi tussen de twee reusachtige koppen geklemd. Hij sprak nu op heel zachte toon met hen:

— Kalm aan, Fida!... Wees niet zenuwachtig, Murdok... Ga een beetje achteruit, ouwe jongen... Hou je gemak...

En aldus ingesloten tussen een gewicht van veertien ton, ging Roaldi langzaam vooruit. De toeschouwers juichten hem geestdriftig toe. Nogmaals had Roaldi het bewijs geleverd dat hij werkelijk een buitengewoon begaafde olifantentemmer was.

Selor, die zeer oplettend de scène had gevolgd, voelde echter dat er iets niet in de haak was. Op een gegeven ogenblik had hij bemerkt dat zijn baas bleek werd. Toen de olifanten weer veilig op stal waren, waagde hij het te vragen:

— Liep er iets verkeerd, mijnheer Roaldi?

— Ha! Heb je dat gezien?

— Het was net alsof Murdok duwde...

— Ja, inderdaad. Een ogenblik had ik de indruk dat hij mij tegen de kop van Fida zou verpletteren. Ik vergis mij misschien, maar ik heb zo het gevoel dat hij mij wil waarschuwen, dat hij mij wil zeggen: « Jij

VERHAAL DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD
DOOR HENDRIK GHION

bent verantwoordelijk voor de brutaliteiten van Selor ». Zie je, jongen, ik ken mijn olifanten door en door en ik zou wensen dat je je voortaan niet meer om Murdok bekommert. Ik wens zelfs, dat je hem niet meer nadert, versta je me ?

— Ik houd niet van Murdok, mijnheer, maar mijn vader was je vriend. Ik werd in dit cirkus geboren en ik heb beloofd er te blijven. Ik wens olifantentemmer te worden net als mijn vader, net als jij. Ik heb je nummer vandaag zeer aandachtig gevolgd en toen ik je bleek gezicht zag, heb ik begrepen dat ik op de verkeerde weg ben. Geef mij nog een laatste kans. Ik beloof je dat ik alles zal doen wat in mijn macht ligt om de olifanten zo goed te behandelen als mijn vader het deed en als jij het altijd doet !

Selor was oprecht. De woorden die hij sprak, kwamen hem uit het hart. Plotseling had hij er zich rekenschap van gegeven dat geen enkel mens in staat was de macht van een olifant te breken, en dat geen enkel man hem zijn stiel zo goed zou kunnen leren als Roaldi. Roaldi, die met goedheid en geduld alles van zijn olifanten kon gedaan krijgen. En het was immers steeds zijn vurige wens geweest in de voetstappen van Roaldi te treden...

Selor waagde het dus Murdok te naderen en hem te strelen. Eensklaps viel zijn blik op de ketting, die nog steeds tegen de muur lag. Hij kon ze niet meer zien en daarom nam hij ze op met het inzicht ze zo ver mogelijk weg te gooien. Toen Murdok zag dat Selor de ketting opraapte, trompette hij, boog zich voorover, sloeg zijn slurf om Selor en slingerde hem hard op de grond. Een ogenblik bleef Selor roerloos liggen. Met zijn slurf rolde Murdok de man tussen de poten, boog dan de kop heel langzaam tot een van zijn slagtanden de borst van de ongelukkige raakte. Dat was echter niet het punt dat hij zocht. Hij bewoog de kop en zette een slagtand precies in het midden van Selor's voorhoofd. Zo bleven man en dier een ruime poos onbeweeglijk. Het was net of Murdok op iets wachtte om zijn wraak te volbrengen. Wachtte hij misschien tot zijn slachtoffer helemaal tot het bewustzijn was gekomen ? De man bewoog, de slagtand drukte wat harder op het voorhoofd. Toen keek Selor op en zag dat de slagtand van Murdok precies tussen zijn twee ogen stond, vlak op de plek waar hij enkele uren tevoren de olifant met de ketting had geslagen. Hij werd er koud van, want hij begreep dat één gebaar, één woord voldoende was opdat Murdok zou doordrukken...

Selor herinnerde zich plotseling wat Roaldi deed wanneer de dieren opgewonden waren. Hij wist hoe kalm en zacht hij zijn stem maakte, wanneer hij met de dieren sprak, en zonder zich te roeren zei hij tot de olifant :

— Toe, mijn beste Murdok, ik heb daareven de vrede met je gesloten. Wees nu niet zo idioot, misschien ontmoet je nooit meer iemand die je zo goed begrijpt als Roaldi en ik.

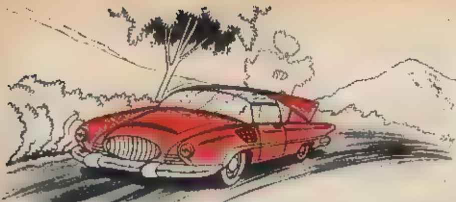
De woede die daareven nog opvlamde in de ogen van de olifant, maakte plotseling plaats voor verrassing en langzaam trok hij zijn slagtand weg. Dan blies hij een beetje hete adem in het gezicht van Selor en deze begreep dat Murdok hem had vergeven. Pas dan waagde hij het te roepen :

— Pak mij op !

Hij lachte toen Murdok zijn slurf rond hem sloeg en hem in een hoge boog optilde en schrijlings op zijn brede rug plaatste...

Even later kwam Roaldi in de stallen en zag tot zijn grote verbazing dat Murdok en Selor vriendschap hadden gesloten !...

HERKEN JE DEZE WAGENS?

EN dat is een prachtige CADILLAC gecarrosseerd in cabriolet door Pinin Farina. Er is slechts plaats voor twee personen. Dat er muziek in de motoren steekt, zie je zo!

AL onze lezers herkennen met één oogopslag de wagens die op straat voorbij rijden. De modellen die zo pas uitgekomen zijn ontdekken jullie ook onmiddellijk. Toch zijn er nu en dan wagens die niemand kent. Wanneer zo'n wagen in de straat parkeert, staan er onmiddellijk enkele nieuwsgierigen omheen, die trachten een naam, een merk of een karakteristieke tekening te herkennen. Dit is echter niet altijd mogelijk.

DE wagen bekoort door zijn elegante silhouet, zijn luxueuse afwerking, zijn dashboard met talrijke knopjes en instrumenten, de kracht van de motoren die men onder de langwerpige kap kan raden. Men bewondert de wagen en men is een beetje boos omdat men hem niet kan thuiswijzen. Wanneer de eigenaar zich met onverschillig gezicht aan het stuur zet, zou je hem zó graag vragen welk merk zijn wagen eigenlijk draagt of wie hem gebouwd heeft?

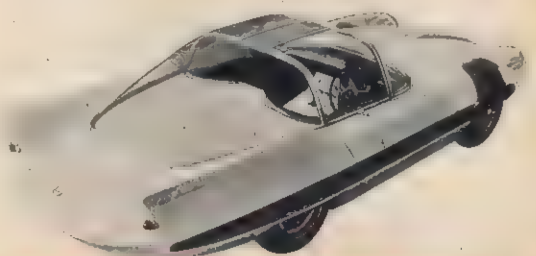
De eigenaar ziet de vele nieuwsgierige en geïnteresseerde blikken en geniet er van. Door de keuze van die wagen wou hij immers zijn smaak, zijn eigen personaliteit onderstrepen. Hij wou een « andere » wagen dan zijn buren. Om die wagen te hebben wendde hij zich tot een carrossier, die een gewoon chassis voorzag van een originele, elegante en sportieve bekleding. Het is vooral in Italië dat de speciale carrosserie grote aftrek vindt; de Italianen zijn inderdaad individualisten. Italië presenteert aan de nationale en internationale klienteie kleine meesterwerken van elegantie en komfort tegen prijzen die redelijk zijn... als je een goed gevulde portefeuille hebt!

De damesmode komt uit Parijs, de mode voor heren uit Londen, Italië geeft de toon aan voor de autobekleding. De beste carrossiers wonen bijna allen te Turijn. Van ieder model wordt er slechts een kleine reeks afgeleverd, dat is de voorwaarde tot sukses. De mensen zijn soms zeer eigenaardig, dat heb je zelf al wel opgemerkt. Iedereen wil meegaan met de mode, wil modern zijn, maar als nu iedereen datgene heeft wat mode is, dan zoeken ze plotseling naar het originele, het karakteristieke, in één woord naar iets « wat niet iedereen heeft » of « niet iedereen draagt »!

Het was de beroemde Italiaanse carrossier Pinin Farina, die de bekleding leverde van de Amerikaanse Studebaker, je weet wel die Studebaker die laag tegen de grond ligt, zeer lang, elegant en fraai van lijn is. Iedereen vond hem heel mooi, maar toen er tien duizenden exemplaren van deze wagen op de markt verschenen, was het sukses zeer relatief. De carrosserie was té origineel voor de klanten, gewoon aan het massieve en stevige, en was niet origineel genoeg voor de liefhebbers, die een auto wilden hebben die enig, die zeer bijzonder was! Naar hun mening inderdaad waren er te veel Studebakers.

De Studebaker 1956 toont duidelijk dat men terug gaat naar de klassieke, Amerikaanse bekleding. Europa heeft een plaats ingeruimd voor de speciale carrossering van seriewagens. De Karmann Ghia waarover wij een en ander vertelden in Kuifje Nr 7 ongatte sukses en niemand zal betwisten dat sommige Fiats een fraaie bekleding hebben.

Hierbij zeven wagens. De normale versie ken je ongetwijfeld, maar met deze nieuwe bekleding kan je ze beslist niet identificeren. Vind je ze niet prachtig?

EEN groot glazen dak, spatborden in plastiek, dat is de ALFA ROMEO 3500 bekleed door Pinin Farina. De wagen kreeg als naam « Super Flow ».

DE carrossier Boano vervaardigde de « Corsaire » twee plaatsen, 300 P.K. Het is een CHRYSLER SPECIAL.

HERKEN je misschien de tekening van de radiatorrooster? Het is het motief van LANCIA, gestyliseerd door Alfredo Vignale, die deze coupé van de « Apia », tweede reeks bouwde.

TWEE Engelse wagens bekleed door Italiaanse meesters. Het zijn JAGUARS. Links « Mark VII » vier plaatsen door Pinin Farina, en rechts de sportwagen twee plaatsen, « X K 140 », door Ghia.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET LOOPT MIS IN ROME

EEN volk van arme boeren dat hard werkt en sober leeft, werd plotseling rijk. De Romeinen kregen slaven die blindelings moesten gehoorzamen en die dag en nacht werkten. En wat gebeurde er ? Al die weelde steeg de Romeinen naar het hoofd. Zij waren de heersers van de wereld en meenden dat het zo best kon blijven duren...

3. - DE NIEUWE ARMEN

NAAST nieuwe rijken kwamen er ook nieuwe armen en dat waren de kleine boeren. Het graan kwam uit de provincies en kostte niets. De kleine boeren verkochten hun velden aan rijke grondbezitters, zij waren geruïneerd. Wat deden ze ? Ze kwamen naar Rome en vormden een klasse van werklozen en bedelaars.

1. - DE PROCONSULS

« WAT is het mooi naar zee gaan. De zee is zoveel waard als het land !... Maar de blauwe hemel werd zwart en alle hoop verdween uit ons hart...» Al de landen, door de Romeinen veroverd, werden ingedeeld in gouwen of provincies. Aan het hoofd van iedere provincie plaatste Rome een oppermachtige proconsul. De meeste proconsuls exploiteerden hun gouwen op schandalige wijze, zo o. m. Verres, die zwom in de rijkdom die hij gestolen had van de Sicilianen, nadat hij de eigenaars had laten martelen en doden. Als dank waren de Sicilianen gedwongen hem dan ook nog standbeelden op te richten. Onnodig te vertellen wat er in het hart van de Sicilianen omging...

4. - DE WEELDE WAS TE GROOT

GRIEKENLAND was overwonnen, maar de de Griekse beschaving was niet dood. Rome nam niet zo zeer het edele van deze beschaving over, maar het minder goede en de goden. De huizen van de rijke Romeinen waren prachtig van bouw en inrichting, hun kleren weelderig, hun voedsel te overvloedig. Eens waren de Romeinen arm en sterk, nu waren ze rijk en week. De oude godsdienst werd vervangen door de cultussen door het Oosten geinspireerd. De zeden waren weinig stichtend. De Romeinen geloofden aan niets meer. Ze begonnen de kunst, de literatuur en de filosofie van Griekenland te bewonderen. Het hellenisme beheerste stilaan de Romeinse wereld.

2. - DE NIEUWE RIJKEN

AL wat door Rome onderworpen was moest belastingen betalen. De belasting moest men afgeven aan een kaste van financiers. Deze heren eisten veel meer dan de belasting door de staat geeist en zij staken het verschil op zak. Wee de man die niet kon betalen. Al zijn bezittingen werden in beslag genomen en soms kreeg hij zelfs de doodstraf. De belastingontvangers waren ongehoord rijk.

5. - CORRUPTIE

DE rijken kochten de stemmen van de arme burgers en dank zij deze corruptie, werden de rijke magistraten steeds weer opnieuw herkozen. Een titel of een funktie werd om zo te zeggen erfelijk. Een nieuwe klasse, die van de « edelen » domineerde de staat. Op sociaal, moreel, en politiek gebied ging er dus iets verkeerd in de eeuwige stad. Rome was ziek, we zouden haast durven zeggen was « zeeziek ».

(Wordt voortgezet.)

Onze tekenfilm voor alle jongens van

HOKUS POKUS PAS!

par TIBET

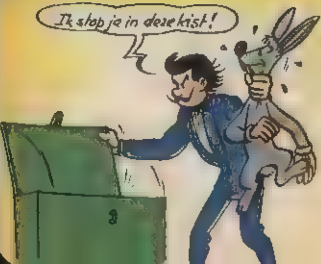

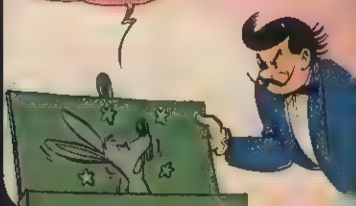

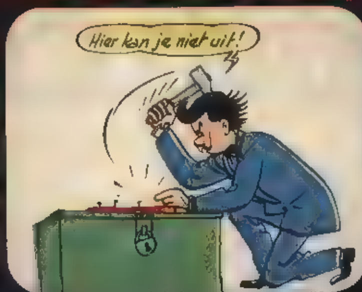

Niet zo brutaal, he!
KLAP

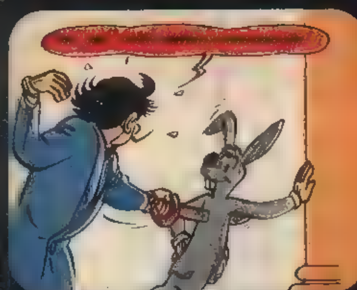

Hier kan je niet uit!

En nu, dames en heren...
Zeg!

Het was een kist zonder bodem!

ietsnut! Jij saboteert de voorstelling!

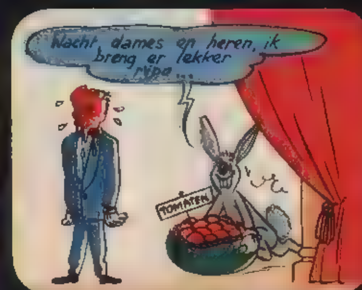

Pas op, een medewerker als ik vind je nergens meer!

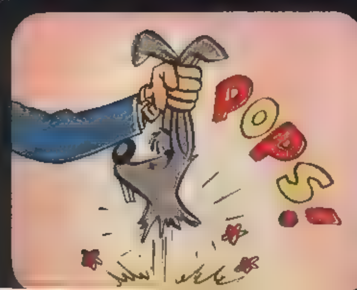

Maar met die trucjes kan je mij niet klein krijgen, hoor!...

Dames en heren, gelieve mijn medewerker te verontschuldigen! Hij...

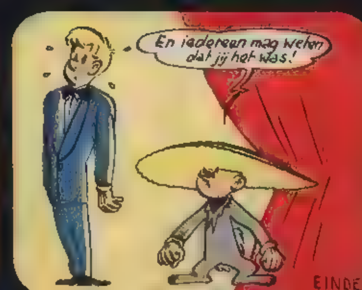

Wacht, dames en heren, ik breng er lekker rijpe...
TOMATEN

Het is jouw schuld!
NEEN! Niet bij mijn oren!

POPS!

Om goochelaar te spelen zal je nog veel moeten leren, mijnheer Presto!

En iedereen mag weten dat jij het was!
EINDE

DE GRIJZE DEMON

Goodwin, de trapper, slaagde er in Grijze Demon gevangen te nemen en te temmen. Nu en dan loopt deze laatste echter van huis weg. De trapper is er aan gewoon, hij weet dat de wolf na twee of drie dagen terugkeert. Ditmaal is dit echter niet het geval...

HET SPOOR VAN DE VEELVRAAT

GRIJZE DEMON was reeds enkele maanden verdwenen en Luc Goodwin rekende er niet meer op hem nog ooit terug te zien. 's Avonds als hij bij het warme haardvuur zat luisterde hij dikwijls naar het gehuil van de wolven die in de ijzige nacht jacht maakten op een prooi. De trapper glimlachte dan en vroeg zich af hoe hij toch op dat gek idee was gekomen van een wolf een mak huisdier te willen maken? De Grijze Demon had te veel van een wolf en te weinig van een hond om zich te wennen aan het bestaan van een sledehond, het leven in de blokhut als trouwe kameraad van de mens. De wolf had ten slotte de bovenhand gekregen en Grijze Demon was vertrokken om het vrije maar gevaarlijke bestaan te leiden van zwerver en jager op de eindeloze vlakte...

OP een morgen verliet de trapper zijn woning om de vallen, die hij had gezet leeg te maken. De hemel was overdekt en daarom was het iets minder koud dan de vorige dagen. Zonder moeilijkheden raakte hij tot bij zijn jachtterrein, dat in de onmiddellijke nabijheid van de Diamond Hills gelegen was. Goodwin spande zijn honden uit en bond hen aan de stam van een den vast, hij trok zijn sneeuwschoenen aan en begon zijn ronde. Toen hij de eerste val openmaakte wachtte hem een teleurstelling. Er zat een witte vos in, maar het dier was half opgegeten. Goodwin vloekte krachtig. De huid van een witte vos is veel waard, die vangst vergoedt weken zware arbeid. Nu was de pels, helaas, niet meer te verkopen! Grote Luc hoefde niet eens naar de sporen van de booswicht, die dat op zijn geweten had te kijken: hij wist dat er hier een veelvraat aan het werk was geweest. Om heel zeker te zijn maakte hij toch een korte verkenningstocht. Inderdaad, de sporen van de brede klauwen stonden duidelijk in de sneeuw. De veelvraat is zo groot als een kleine beer maar door zijn wreedheid en bloeddorstigheid véél gevaarlijker. Trappers die een veelvraat hadden betrapt op het ogenblik dat deze de kostbare huiden verscheurde, waren lelijk toegetakeld door dit dier en enkele hadden het met de dood moeten bekopen. Een uitgehongerde veelvraat waagt het grote kariboes aan te vallen en, na een hardnekkig gevecht, haalt hij gewoonlijk de overwinning. Goodwin kon zijn woede nauwelijks bedwingen als hij in de tweede val een marter ontdekte die gedeeltelijk opgegeten was. De derde en de vierde val waren leeg, maar in de vijfde vond hij een tweede marter die eveneens door de veelvraat verscheurd was... Van de ene val naar de andere liepen dezelfde sporen, de sporen van de veelvraat, grote vijand van de trappers.

Goodwin was vertrouwd met de gewoonten van deze dieren. Hij wist dat wanneer de veelvraat ergens vallen ontdekt met een flinke buit'in, hij er steeds weer opnieuw naartoe komt.

Het dier oppeuzelen dat in een strik gevangen zit, is veel gemakkelijker dan uren op de loer liggen en een zwaar gevecht moeten leveren om je hongerige maag te stillen. De strikken van de trappers vormen een heerlijke voorraadkamer voor de veelvraat. Dom is die ook niet! Maar het geluk van de veelvraat is niet dat van de trapper. Indien de trapper niet wil dat de veelvraat met al zijn winst gaat strijken, moet hij er voor zorgen hem uit de weg te ruimen en dat zo vlug mogelijk. Het spreekt vanzelf dat Grote Luc de veelvraat niet langer bij zijn vallen zou dulden en dus trok hij er op uit om de rover op te sporen. Daar de sporen van de ene val naar de andere liepen, hoefde hij die slechts te volgen. Uiteindelijk zou hij de veelvraat wel te pakken krijgen. Goodwin ging alleen, want hij vreesde dat het geblaf van zijn honden de boosdoener op de vlucht zou drijven. Hij schouderde zijn geweer, greep zijn revolver, stak mes en lichte bijl in z'n gordel en ging op weg. Hij had alles wat nodig was om de strijd aan te binden en de veelvraat te overwinnen.

Op z'n sneeuwschoenen uit gevlochten leder, die verhinderden dat hij in de weke sneeuw zonk, volgde hij snel maar toch voorzichtig het spoor van de veelvraat.

De zesde en de zevende val waren leeg, maar toen hij de achtste naderde die hij tegen de flank van een kleine helling had gezet, werd zijn aandacht gevestigd op een massieve vorm... Goodwin herkende de veelvraat onmiddellijk. De booswicht was net bezig de val te inspekteren. Daar de trapper de wind tegen had en hij

de veelvraat in de rug naderde, merkte het roofdier niets. IJverig ging het door met zijn werk.

Goodwin was al heel dicht, toen de veelvraat onraad rook. Hij keerde zich bliksemsnel om, trok z'n kop in de brede schouders en bundelde al de spieren van z'n kort, dik lijf om de mens aan te vallen. De veelvraat opende z'n muil en toonde z'n sneeuwwitte tanden...

★

GOODWIN had helemaal geen lust een lijf aan lijf gevecht te beginnen met de veelvraat. Hij gaf hem dan ook geen kans toe te springen, doch schouderde zijn geweer en mikte. Een schot rolde over de vlakte, het dier viel in de sneeuw en bewoog niet meer.

Met enige bitterheid bekeek de jonge trapper zijn slachtoffer. Z'n bestaan hing af van de opbrengst van de mooie dierenhuiden en om de huiden te beschermen was hij verplicht geweest de veelvraat neer te knallen. De strijd voor het bestaan was hard in het Hoge Noorden. Genade kende men er niet. Wie er leven wou, moest iedere dag bereid zijn voor z'n leven te vechten. Goodwin was er aan gewend steeds weer de dood op z'n weg te ontmoeten. Hij vilde de veelvraat handig en vlug, rolde de huid op, bond ze met een touw samen, wierp ze over de schouder en liep terug naar de plaats waar hij z'n slede had achtergelaten.

Toen hij er bijna was hoorde hij de echo's van een gevecht. Hij verhaastte zijn stap en merkte dat vier wolven om zijn slede zwierven. Ze durfden niet al te dicht naderen, want ze wisten dat de honden op hun hoede waren en duchtig van zich af zouden bijten. De vier wolven schenen erg mager. Ze waren ongetwijfeld uitgehongerd. Grote Luc schoot er twee van neer en de twee overigen vluchtten ijlings dwars over de steppe.

Een ogenblik bleef de trapper staan.

— We hebben deze winter niet veel kariboes gezien in de streek, dacht hij, de wolven zwerven in benden en dan kent hun stoutmoedigheid geen grenzen; ze zijn dan tot alles in staat. Wee diegene die hun weg kruist...

Veel zorgen maakte hij zich echter niet want het was immers niet de eerste keer dat hij met de wolven moest afrekenen. Hij had zich altijd goed uit de slag weten te trekken. Wolven wijken meestal voor een gewapend en vastberaden man.

— Ik mag me echter niet laten verrassen door de nacht, mompelde de jonge trapper, ik moet naar huis.

Hij spande zijn honden in en reed nu in tegenovergestelde richting langs zijn vallen. Hij herstelde vlug de vallen welke door de veelvraat werden beschadigd en lei in iedere val een lokaas.

Het werd al donker.

Indien hij niet bleef kamperen in de Diamonds Hill en niet overvallen wilde worden door de duisternis, moest hij zich haasten.

Er bestond echter kans dat de blizzard zou opsteken en dan werd de tocht nog moeilijker.

Hij stapte in de slede, klapte met de lange zweep boven de koppen van de honden en riep een luid en langgerekt :

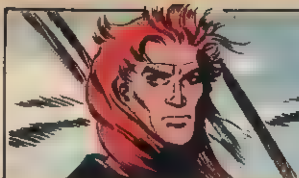
— Juuu ! Juuu !

De slede vertrok en gleed snel en geruisloos over de sneeuw.

Het was toen dat Goodwin in de verte het eerste gehuil van een bende wolven hoorde...

VOLGENDE WEEK :

ALLEEN TEGENOVER DE WOLVEN

Harald de

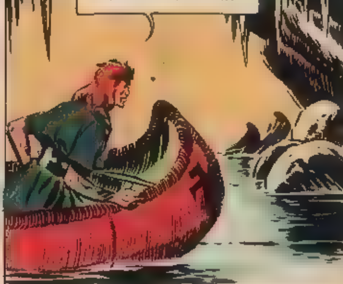
Harald werd verraden door de wilden en vaart alleen door de grotten

Harald wordt onweerstaanbaar door de stroming meegesleept. Eindelijk komt hij in een geweldige grot terecht, waar de stalagmieten en de stalaktieten een fantastisch decor hebben gecreëerd. Het lawaai van buiten is er nauwelijks hoorbaar.

Plotseling schrikte de Viking op...

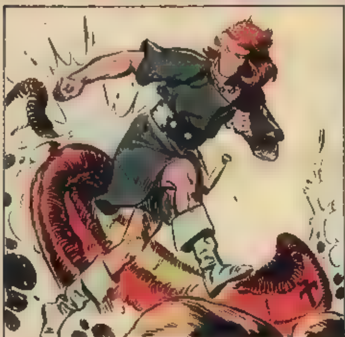

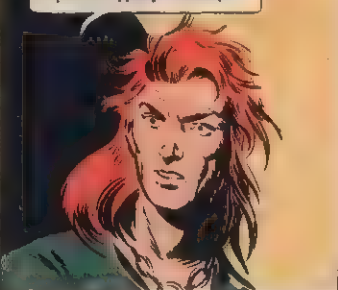
Plotseling wekt een metaalachtige glans de aandacht van de zeeheld...

Maar wanneer Harald wil aan land springen...

Harald raapt zijn vondst op en bekijkt ze gauw

Een licht gerucht doet de man van het Noorden opkijken. Hij speurt heel de omgeving af.

Maar plotseling wordt Harald met buitengewoon geweld bij zijn been gegrepen...

Viking

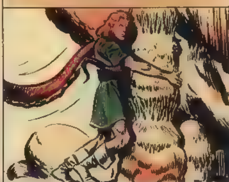
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Snel als de bliksem trekt Harald zijn zwaard.

De Viking klampt zich wanhopig vast aan een stalagmiet en weerstaat met al zijn krachten aan het geweld van de vangarm die hem tracht in het water te sleuren.

Zijn klederen worden aan flarden getrokken.

Harald springt vooruit, en kan nog op het nippertje de vangarmen vermijden die hem zoeken.

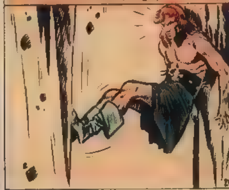

Met al zijn kracht en lenigheid kan de zeeheld zich hoger ophijsen en van uit zijn hachelijke positie kan hij zijn vijand zien : een reusachtige inktvis die hem aanstaart...

Maar op dit ogenblik verbleekt Harald... Hij voelt dat de stalaktiet, waartegen hij z'n voeten steunt, begeeft

LONDEN

Zo ziet een bobbie er uit : een levend symbool van zijn land.

WANNEER je 's morgens wakker wordt in een hotel van de Londense city krijg je in de ontbijtzaal de gelegenheid om kennis te maken met het bekende Engelse ontbijt ofte « breakfast ». In de meeste Europese landen wordt er 's morgens niet veel gegeten. Met een paar boterhammen en een tas koffie of melk kan men het doorgaans stellen. In Engeland is dat niet zo. Luister maar even wat een Engelsman 's morgens aan de koffietafel zoal opgediend wil zien :

Hij begint zijn ontbijt met fruit of fruitsap. Daarna eet hij een flinke brok vis (ik kreeg een Haddockschotel voor mijn neus !). Denk nu maar niet dat hij het daarmee kan stellen, want dan volgt er een vleesschotel, een paar sneden gekookte of gerookte hesp met tomaten. Dit alles gaat vergezeld van een kan koffie of thee, een paar broodjes, geroosterd brood, jam, melk, suiker en boter à volonté ! De « austerity » (soberheid) schijnt reeds helemaal tot het onaangenaam verleden te behoren.

Wanneer je na dit « sober » ontbijt de straat opwandelt, is de eerste typisch Britse figuur die je ontmoet natuurlijk de bobby of politieman met zijn hoge helm. De bobbies zijn allen flink uit de kluiten gewassen : groot, elegant en flegmatiek. Ik heb zo'n paar bobbies van op afstand geobserveerd, en het viel mij op hoe voorkomend deze Engelse politiebeambten zijn.

De schildwachten zien er gevaarlijker uit dan ze wel zijn, meent het meisje dat het paard mag strelen.

Ze staan werkelijk in dienst van het publiek... dat ook heel wat gedisciplineerdder is dan bij ons.

Bij de aanvang en het einde van de werkuren ontmoet je naast de massa's bedienden en werklui die uit de « undergrounds » (metro) en dubbeldekbussen stappen, de typische, konservatieve Engelsman. Een heer die zich met energieke, grote stap naar zijn bestemming haast met 'n zwarte bolhoed op het hoofd, een nauw zwart vest, een plechtige gestreepte grijze broek. Aan zijn gang verleent hij ritme en allure door de zwierige manier waarmee hij zijn netjes opgeplooid regenscherm hanteert. Dat regenscherm hoort bij zijn personage, ook op een mooie zomermorgen. (Is het uit pure gewoonte, of uit Engels wantrouwen tegenover de stabiliteit van het weer boven de Britse eilanden ?...)

Wanneer je je van de ene hoek van Londen naar de andere wil begeven, om de bezienswaardigheden van de Britse hoofdstad te bezoeken, geef je het vlug op te voet te lopen, want in een stad met acht miljoen inwoners zijn de afstanden wat groter dan in Brussel of Amsterdam. Je neemt dus een taxi. De Britse taxi's hebben een eigenaardigheid : naast de chauffeur is er een grote opening in de zijwand van de carrosserie, die gebruikt wordt voor het opladen van de reiskoffers en de bagage van de klanten. Dat maakt de wagen niet sierlijker, maar het schijnt toch wel zeer praktisch te zijn, en praktisch zijn de Britten altijd !

En als je dan in zo'n taxi door de drukke Londense straten rijdt, tussen de ontelbare dubbeldekbussen, die uit alle richtingen komen aanzetten, krijg je de gelegenheid om je te verwonderen over het feit dat er in de city zoveel Bentley's en Rolls Royce rijden als bij ons grote Duitse of Amerikaanse wagens. Hier en daar valt ook een Volkswagen, Renault of Mercedes met Engelse nummerplaat op. En ik zag zelfs enkele Messerschmidtmachientjes met Engelse immatriculatie. Veel oude auto's ziet men niet meer, want de Britse autoindustrie draait op volle toeren, en lijdt zelfs aan overproduktie, wat stakingen tot gevolg heeft.

Om Londen te bezoeken heb je beslist verschillende dagen nodig, want op het programma van 'n kennismaking met de hoofdstad van het Britse Commonwealth moet toch een bezoek staan aan

(Zie slot in « Postiljon ».)

Dit beeld staat in schril kontrast met de foto hiernaast. Engeland is modern en blijft toch konservatief.

Gelukkig maar dat er vluchtheuveltjes bestaan in de drukke Londense straten.

DE ZWARTE TAS

Professor Martier werd ontvoerd maar hij kreeg de tijd zijn eigen zwarte tas te ruilen met die van Hugo Leemans. Deze laatste gaat naar het huis van de professor...

DE TWEE ONBEKENDEN

(13) TWEE onbekenden liepen vlug de trap op. Hugo wachtte tot zij op de vierde verdieping waren. Indien ze nog hoger stegen betekende dit dat ze voor hem kwamen, want de building telde slechts vijf verdiepingen. En inderdaad, zonder ook maar eens adem te scheppen, stormden zij de trap op die naar de hoogste verdieping leidde. Hugo sprong in de lift, die hij geblokkeerd had door de deur open te laten.

(14) HIJ drukte op de knop en de zware lift suisde naar beneden net op het ogenblik dat de twee onbekenden hijgend op de vijfde verdieping toekwamen. Toen zij zagen dat Hugo ontsnapte, konden zij een gebaar van teleurstelling niet onderdrukken. Een van hen vloekte. Hugo merkte dat zij beiden een donkere huidskleur en spleetogen hadden, en dat hun blik als het ware vastgeschroefd was aan de zwart marokijnleren tas, die hij onder de arm klemde..

(15) ZONDER een ogenblik te verliezen stormden de beide onbekenden weer de trap af, de lift achterna. Ondanks het feit dat ze zeer vlug liepen, kwam Hugo voor hen beneden. Hij sprong naar de buitendeur en liep op een draf naar zijn taxi, die gelukkig nog wachtte. « Naar de Kastanjelaan, vlug! » riep hij de chauffeur toe. De twee onbekenden kwamen nu uit het gebouw en snelden de straat op...

(16) DE chauffeur loste zijn handrem, schakelde in en startte zeer snel. Het was hoogtijd, want daar waren de twee achtervolgers reeds. Uitgeput door de emoties leunde Hugo achterover in de kussens en wreef zich het voorhoofd af. Hij was de dans mooi ontsnapt. Zouden ze hem niet volgen? Ongerust keek hij door het venster, maar neen, in de straat was geen enkele wagen te zien...

(17) TIJDENS het avondmaal kostte het Hugo veel moeite om zich gewoon te gedragen. Daar hij zijn moeder niet wou doen schrikken, had hij zich voorgenomen alleen met zijn vader te spreken. Meester Leemans luisterde rustig naar het verhaal van zijn zoon. Hij was er de man niet naar zich door zijn gevoelens te laten domineren. Alleen zijn ogen verrieden hoe ernstig hij meeleefde met het avontuur. « Je hebt gehandeld zoals je moest handelen », zei hij eindelijk.

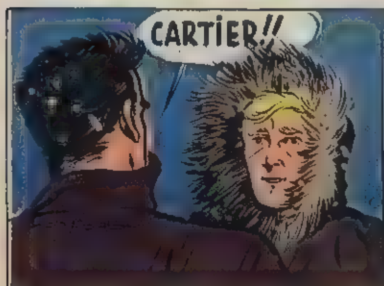
(18) DE professor werd zonder twijfel ontvoerd door agenten in dienst van een vreemde mogendheid. Wij kunnen niets voor hem doen, maar het is onze plicht de dokumenten in veiligheid te brengen. Morgenvroeg zullen wij ze afgeven aan de autoriteiten. De agenten weten misschien dat ze in je bezit zijn, dus moeten wij voorzichtig zijn. Ik zal de zwarte tas dragen, maar... wij zullen die vullen met oude kranten. »

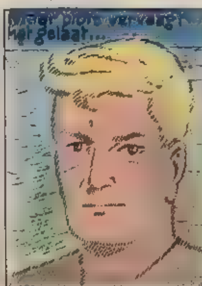
DE AVONTUR

DE MEESTER

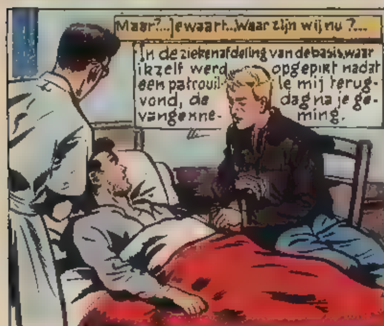
Dan werd door Sanders aangevallen. Onze vrien

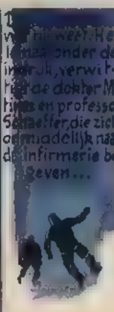

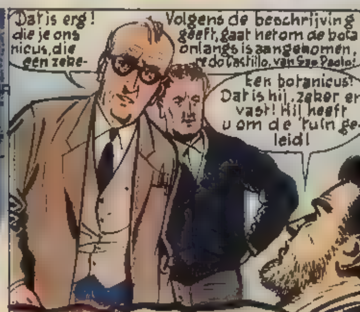

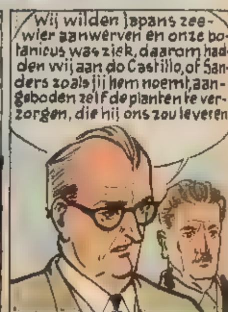

N VAN DAN COOPER

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

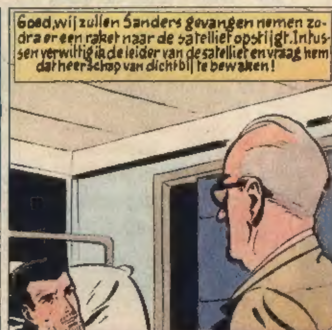
zweeft bewusteloos door de ruimte...

(Wordt voortgezet.)

VOOR ONZE SPORTLIEFHEBBERS

REKORDS ! REKORDS ! REKORDS !

15-5-35	Verspringen	8,13	Jesse Owens (V.S.)
20-6-36	100 m.	10"2	Jesse Owens (V.S.)
9-8-36	4 x 100 m	39"8	V.S.
23-5-42	Polsstokspringen	4,77	Warmerdam (V.S.)
27-7-52	4 x 400 m	3'03"9	La Beach (Jamaïca)
22-8-53	Schijfwerpen	59,28	F. Gordien (V.S.)
16-3-55	Hinkstapsprong	16,56	F. da Silva (Braz.)
28-7-55	1.500 m	3'40"8	S. Iharos (Hong.)
3-8-55	800 m	1'45"7	Roger Moens (Belg.)
11-9-55	3.000 m steeple	8'40"2	J. Chromik (Polen)
15-6-56	Gewichtwerpen	18.69	P. O'Brien (V.S.)
9-6-56	200 m	20"	Dave Sime (V.S.)
19-6-56	5.000 m	13'36"8	Gordon Pirie (G.-B.)
26-6-56	110 m horden	13"4	Jack Davis (V.S.)
28-6-56	400 m horden	49"5	Glenn Davis (V.S.)
28-6-56	Hoogspringen	2,14	Charles Dumas (V.S.)
28-6-56	400 m	45"2	Lou Jones (V.S.)
30-6-56	Speerwerpen	83,66	Janusy Sidlo (Polen)
8-7-56	Hamerslingeren	66,38	M. Krisvonosov (Rusl.)
15-7-56	10.000 m	28'42"8	S. Iharos (Hong.)
9-8-56	4 x 800 m		België met Moens, Leva, Langenus en Ballieux.

LEES OOK ONZE SPORTKRONIEK OP BLZ. 10.

DE POS

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK :
KOOP GEEN KATTEN IN ZAKKEN

12 JA : Jij weet hoe je moet kopen. Men zal je geen slechte waren in de hand stoppen. Jij weet dat de klant koning is !

VAN 8 TOT 11 JA : Wanneer je verstrooid bent of je hoofd er werkelijk niet naar staat inkopen te doen, stel het dan uit tot later. Wie goed wil kopen, moet steeds vooraf weten wat hij wil, vergeet dat niet.

VAN 4 TOT 7 JA : In jou plaats zou ik de prijzen vergelijken van verschillende winkels alvorens te kopen. Ik zou mij niet zo vlug laten overtuigen door de winkelier !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij doet beter je aankopen in gezelschap van iemand die goed kan kopen, die ervaring heeft. Nadien kan je het dan alleen wagen !

0 JA : Ik zou je nooit met de inkopen belasten, vriend, want jij laat je het eerste beste in de hand stoppen. Je bent veel te goedgelovig ! Zolang je niet betaald hebt, ben je de meester. Vergeet dit niet ! Weiger steeds de waren te kopen die niet naar je zin zijn, die je niet bevallen.

TWEE EN TWEE

1 gaat samen met 12 - 2 met 11 - 3 met 10 - 4 met 14 - 5 met 15 - 6 met 16 - 7 met 13 - 8 met 9.

Dat hebben jullie allemaal gevonden, wat ?

DE TEKENING

Een zeilboot.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

NIEUWS IN

● Hypermoderne uitvindin gen in dienst van het ve leden : Egyptische kikvors mannen werden aangewo ven om in de baai va Aboekir te duiken naar d wrakstukken van de vlo van Napoleon.

● In Frankrijk bestaat ee klub van liefhebbers va worst. Deze klub heeft ee nieuwe president gekoze nl. een dokter die nauwkeu rig naging hoeveel wors soorten er in Frankrijk zij Hij kwam tot het aard getal van 387 !

● Een Engelse boer lie een procesverbaal op omd

LANGZAAM MAAR ZEKER

ZIE wat onze fotograaf ontdekte : een autobus vol huisjesslakken, die pech had onderweg en nu door een moedige kleine slak naar een nabije garage wordt getrokken. Goede moed, beste vriend ! Langzaam, maar zeker kom je er wel !

Tilion

HET KORT

hij in een wagen, die alléén mocht gebruikt worden voor het vervoer van landbouwmateriaal, een piano transporteerde. De boer verklaarde ernstig dat deze piano tot zijn landbouwgerief behoorde. « Mijn vrouw, zo zei hij, speelt piano als de koeien moeten gemolken worden want zij heeft vastgesteld dat de koeien meer melk geven met muziek... »

● De mammoetsboom kan 100 meter hoog worden, 12 meter dik zijn en 4.000 jaar oud worden. In Noord Amerika vindt men zulke exemplaren.

LONDEN

(Vervolg van blz. 26)

de aflossing van de wacht voor Buckingham Palace, een tocht met een plezierbootje op de Theems, een wandeling door het pittoreske Hyde Park, een bezoek aan het British Museum dat een van de rijkste musea is van de wereld, een wandeling door de Fleetstreet, het groot Britse perscentrum, door de volkswijken en de artistenbuurt en een bezoek aan de grote centra : Trafalgar Square, Picadilly Cirkus en de historische gebouwen zoals Westminster Abbey, het Parlement, enz...

Londen is met zijn 8.244.000 inwoners de grootste stad ter wereld (New York telt er maar 7.782.000). In het centrum bevinden zich ontelbare grote hotels, banken, ministeries, handelsgebouwen van de grote zeevaartmaatschappijen en trusts.

In de wereldstad Londen kan men nog talrijke sporen van Vlaamse invloeden terugvinden. Dat klinkt misschien wel vreemd, maar het is een feit. Daarover hebben wij het een volgende keer.

Johan de BRABANDER.

DE DUKEBOX

IEDEREEN kent de jukebox. In Engeland heeft men naast de jukebox nú ook de « dukebox », een jukebox die door de duke (hertog) van Bedford wordt geëxploiteerd. Deze hertog heeft nl. in Woburn Abbey een milkbar geopend om zich inkomsten te verschaffen, ten einde de successiebelasting op zijn erfgoederen te kunnen betalen. In die milkbar staat een jukebox die de duke ongeveer 500 frank per week opbrengt !

MAAK JE NIET MOE !

MARSJEREN terwijl je je grasperk maait, hoe vreselijk ouderwets ! Een Amerikaanse firma biedt thans een ultramoderne grasmaaimachine aan, voorzien van al de nieuwste snufjes : een fijne zetel in schuimrubber, kontrole bij middel van een pedaal. Het geheel is uit staal, heeft een viertakt motor en brede wielen, die naar de firma zegt, het gras niet meer platdrukken dan de voetstappen van een man van 80 kg !

IS DAT EEN GRAPJE ?

GEEN snelheid, geen lawaai, zo staat er op het verkeersbordje. Dat moet wel een grapje zijn, want over de weg zie je koerswagens snorren. En of die een hels lawaai maken !...

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven. 13-8-56.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake slaagde er in met een kano te ontsnappen. Hij werd achtervolgd door een boot van de kustwacht en, tot overmaat van de ramp, door een waterhoos in zee geslingerd.

